

Forslag

til

Lov om den amtskommunale beskatning.

Fremsat den 21. oktober 1965 af *indenrigsministeren*.

§ 1. Det beløb, der ifølge det af amtsrådet vedtagne overslag vil være at udskrive som skat til amtskommunen, tilvejebringes dels ved udskrivning af grundskyld og ejendomsskyld i henhold til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, dels ved ligning på de kommuner, hvori der svares ejendomsskat til amtskommunen.

Stk. 2. Af det samlede udskrevne beløb efter fradrag af de forventede indtægter ved ejendomsskyld og efter forlods udskrivning af grundskyld med 4 promille af den afgiftspligtige grundværdi af de i amtskommunen beliggende ejendomme, udskrives halvdelen som grundskyld. Dersom det beløb, der herefter i alt skal udskrives som grundskyld, overstiger 20 promille af den nævnte afgiftspligtige grundværdi, udskrives amtskommunal grundskyld dog kun med 20 promille.

Stk. 3. Den resterende del af det beløb, der ifølge overslaget skal udskrives, pålignes de i stk. 1 nævnte kommuner med:

1) $\frac{1}{5}$ i forhold til summen af de til hver kommune afgiftspligtige grundværdier i det foregående skatteår og

2) $\frac{4}{5}$ i forhold til summen af de skala-indkomster, jfr. § 9, stk. 2, og § 9 a, stk. 2, i lov vedrørende personlig skat til kommunen, hvoraf skat til opholdskommunen er beregnet i det foregående skatteår i hver af de pågældende kommuner. I den nævnte sum medtages de i henhold til sømandsskattelovens § 14 opgjorte indkomster for sømand nedsat med personfradrag og even-

tuelt hustrufradrag. Ved ligningen på kommuner, hvis personfradrag har været mindre end det beløb, fradraget højst kunne udgøre, reduceres summen af skala-indkomster til det beløb, summen ville have udgjort, såfremt det største personfradrag havde været anvendt.

§ 2. Amtsrådet giver senest den 15. marts kommunalbestyrelserne meddelelse om de kommunerne pålignede bidrag.

Stk. 2. Det skal i skattekvitteringerne anføres, hvor stor en procentdel af kommunens samlede udskrivning bidraget til amtskommunen udgør.

Stk. 3. Indbetaling af kommunernes bidrag til amtskommunen sker med en fjerdedel ad gangen, senest henholdsvis den 15. september, 15. december, 15. marts i vedkommende regnskabsår og 15. juni i det følgende regnskabsår. Såfremt bidragene ikke erlægges til forfaldstid, svares morarente med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

§ 3. Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov.

§ 4. Denne lov har virkning fra og med skatteåret 1966-67. Samtidig ophæves lov nr. 33 af 18. februar 1961.

§ 5. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget må ses i forbindelse med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Medens amtskommunernes beskatning hidtil havde hvilet udelukkende på faste ejendomme, gennemførtes ved lov nr. 33 af 18. februar 1961 en omlægning af den amtskommunale beskatning, således at en del af amtskommunernes udskrivning nu lignes på de kommuner, i hvilke der svares grundskyld til amtskommunen.

Nærværende lovforslag tilsigter i første række en ændring af reglerne for fordelingen af den amtskommunale udskrivning på sognekommunerne, således at fordelingen bringes i bedre overensstemmelse med de enkelte kommuners økonomiske bæreevne. Endvidere foreslås under hensyn til det af finansministeren fremsatte forslag om statsgrundskyldens bortfald visse ændringer af reglerne for udskrivning af amtskommunal grundskyld.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Ifølge loven om den amtskommunale beskatning skal det beløb, der ifølge det af amtsrådet vedtagne overslag vil være at udskrive som skat til amtskommunen, tilvejebringes dels ved udskrivning af grundskyld og ejendomsskyld i henhold til loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, dels ved ligning på de kommuner, hvori der svares ejendomsskat til amtskommunen.

Af det samlede udskrevne beløb efter fradrag af de forventede indtægter ved ejendomsskyld udskrives halvdelen som grundskyld. Dersom det beløb, der herefter skal udskrives som grundskyld, overstiger 14 promille af den afgiftspligtige grundværdi af de i amtskommunen beliggende ejendomme, udskrives amtskommunal grundskyld dog kun med 14 promille.

Den resterende del af det beløb, der ifølge overslaget skal udskrives, pålignes de kommuner, hvori der svares ejendomsskat til amtskommunen.

Disse bestemmelser foreslås for så vidt angår udskrivningen af grundskyld ændret derhen, at der forlods skal udskrives grundskyld med 4 promille, samtidig med at maksimum for den amtskommunale grundskyldpromille forhøjes fra 14 til 20.

Baggrunden for denne ændring er, at man i forbindelse med den foreslåede ophævelse af grundskylden til staten har fundet det naturligt at sikre en vis forhøjelse af den amtskommunale grundbeskatning.

Den del af amtskommunernes skatteudskrivning, der skal pålignes sognekommunerne, skal i henhold til § 1, stk. 3, i den gældende lov om den amtskommunale beskatning pålignes disse med

1) halvdelen i forhold til summen af de til hver kommune afgiftspligtige grundværdier i det foregående skatteår og

2) halvdelen i forhold til summen af de indkomstansættelser, der i henhold til § 8 i lov vedrørende personlig skat til kommunen i hver af de pågældende kommuner i det foregående skatteår har været lagt til grund for ligningen af skat til opholdskommunen (d. v. s. de statsskattepligtige indkomster). I den nævnte sum medtages de i henhold til sømandsskatteovens § 14 opgjorte indkomster for sømænd.

Ved fastsættelsen af det nævnte fordelingsgrundlag i 1961 har man tilstræbt, at amtsfondsbidraget pålignes de enkelte kommuner i forhold til deres økonomiske bæreevne, således som denne kommer til udtryk i beskatningsgrundlagenes størrelse.

De samlede statsskattepligtige indkomster i en kommune kan imidlertid ikke anses for et helt dækkende udtryk for kommunens bæreevne. Inden kommuneskattens beregning skal der som bekendt fra hver enkelt skatteydere statsskattepligtige indkomst trækkes et personfradrag og eventuelt et hustrufradrag, således at kommunen alene har mulighed for at beskatte den overskydende indkomstmasse, skala-indkomsterne. Af to kommuner med samme sum af statsskattepligtige indkomster og samme personfradrag vil summen af skala-indkomsterne være større i en kommune, hvor indkomstmassen er fordelt på få skatteydere med store indkomster, end i en anden kommune, hvor der findes mange skatteydere med små indkomster, idet personfradragene i den sidstnævnte kommune opluger en større del af de statsskattepligtige indkomster end i den førstnævnte kommune. Summen af skala-indkomsterne må derfor anses for at være et bedre udtryk for en kommunes bæreevne end summen af de statsskattepligtige indkomster. Ved gennemførelsen af loven i 1961 var det imidlertid ikke muligt at anvende skala-indkomsterne som fordelingsgrundlag som følge af den for størstedelen af sognekommunerne bestående adgang til at beregne kommuneskatten med ligningsprocent af de statsskattepligtige indkomster, efter at disse af sognerådet var forhøjet eller nedsat „efter lejlighed“. Efter at ligningsprocentssystemet nu er ophævet med virkning fra den 1. april 1965, synes det naturligt at overgå til at anvende skala-indkomsterne ved

fordelingen af den del af amtskommunernes udskrivning, der skal pålignes sognekommunerne i forhold til indkomsterne.

Imidlertid har de fleste sognekommuner mulighed for ved opholdskommuneskattens beregning at vælge mellem 4 forskellige sæt personfradrag, hvoraf det største udgør 4.500 kr. for forsørgere og 2.500 kr. for andre skatteydere, medens det mindste udgør 3.000 kr. for forsørgere og 2.000 kr. for andre skatteydere. Da det ikke synes at burde komme en kommune til skade ved fordelingen, at den anvender et mindre personfradrag end det maksimale, foreslås det i så fald, at ikke den faktiske sum af skala-indkomster, men summen som den ville have været ved anvendelse af det største personfradrag, benyttes som fordelingsgrundlag.

Efter de gældende regler skal som nævnt halvdelen af amtskommunernes udskrivning på sognekommunerne pålignes disse i forhold til indkomsterne og halvdelen i forhold til de afgiftspligtige grundværdier. Ud fra den betragtning, at beskatningsgrundlagene som udtryk for de enkelte kommuners økonomiske bæreevne ikke blot bør indgå i fordelingsgrundlagene, men at de tillige hver for sig bør påvirke fordelingen med en vægt svarende til deres relative betydning for kommunernes beskatningsmuligheder, synes det imidlertid at kunne fastslås, at de afgiftspligtige grundværdier gennemsnitligt indgår med for stor vægt i fordelingen. I skatteåret 1964-65 blev der således som grundskyld og opholdskommuneskat til sognekommunerne udskrevet i alt 1555,5 mill. kr., hvor-

af grundskyldens andel kun udgjorde 231,9 mill. kr., eller ca. 15 pct. — i sognekommunerne uden for Københavns amt dog ca. 17 pct. Gennemsnitlig udgør den sognekommunale grundskyld således mindre end en femtedel af den samlede sognekommunale udskrivning.

Den omstændighed, at indkomsternes betydning for den sognekommunale skatteudskrivning således gennemgående er ca. 4 gange så stor som grundværdierne, taler for at gennemføre en reduktion af den vægt, grundværdierne skal tillægges ved fordelingen.

Det foreslås derfor, at de fire femtedele af amtskommunernes skatteudskrivning på sognekommunerne fremtidig skal fordeles på disse i forhold til skala-indkomsterne, medens den resterende femtedel fordeles i forhold til de afgiftspligtige grundværdier.

Til § 2.

Da det undertiden forekommer, at de sognekommunale bidrag til amtskommunen ikke indbetales til de fastsatte tidspunkter, og det må anses for urimeligt, at der ikke er hjemmel til i sådanne tilfælde at afkræve vedkommende kommuner morarente, foreslås der indført en bestemmelse om, at der, såfremt bidragene ikke erlægges til forfaldstid, skal svares morarente med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. De øvrige bestemmelser i denne paragraf svarer ganske til § 2 i den nugældende lov om den amtskommunale beskatning.